

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1981

ΕΤΟΣ Α'

Αριθμός φύλλου 8

TAX. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΕΥΘ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Σικελιανού 5

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913

Η επέτειος της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων γιορτάστηκε κι εφέτος με ξεχωριστή λαμπρότητα, όπως γίνεται κάθε χρόνο.

Τον κορμό των εορταστικών εκδηλώσεων αποτέλεσε η καθιερωμένη παρέλαση μαθητών, σπουδαστών - φοιτητών, στρατού κ.ά., την οποία παρακολούθησαν επίσημοι και λαός.

Στα πλαίσια του εορτασμού εντάχθηκαν πανηγυρικοί, εκθέσεις ιστορικών εικόνων - ντοκουμέντων, αθλητικοί αγώνες, στέψεις μνημείων και επισκέψεις ιστορικών τόπων.

Ελπίζουμε πως στο μέλλον θα υπάρξει κάποια διαφοροποίηση στο πρόγραμμα των εορταστικών αυτών εκδηλώσεων, ώστε το μεγάλο πλήθος του λαού που μετέχει σ' αυτές να βλέπει και κάτι καινούριο, πέρα απ' τις εκδηλώσεις - καριτόν. Δ.χ. η κατασκευή του δρόμου προς τα όχυρά του Μπιζανίου δίνει κάποια άλλη διάσταση στον εορτασμό. Έτσι τιμούμε καλύτερα όσους αγωνίστηκαν και έπεσαν για μια πατρίδα όχι μόνο ελεύθερη, αλλά και μια πατρίδα που να ευημερεί και να προοδεύει.

τα
σχολία
μας

ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ
ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ

Ανάθεμά σε, ξενιτιά, με τό φαρμάκια που 'χεις... Είναι η λήθεια αυτό που λείπει ο στίχος αυτός. Έχει, πράγματι, πολλά φαρμάκια η ξενιτιά. Βέβαια, αυτά σήμερα γίνονται λιγότερα χάρη στην αλματώδη τεχνολογική πρόοδο και στην — γιατί όχι; — αλλαγή νοοτροπίας πολλών ξενιτεμένων, αλλά, όσο να 'ναι, οι συναισθηματικοί δεσμοί με το γενέθλιο χώρο δεν κόβονται εύκολα και ανώδυνα. Και δεν πρέπει.

Αυτό επεδίωξε απ' την πρώτη στιγμή της εκδόσεώς του τούτο το ταπεινό έντυπο και δεν έπαψε να το επιδιώκει ούτε στο μέλλον θά κουραστεί να το επιδιώκει. Αυτή μας η επιδίωξη, που είναι και επιδίωξη όλων σας — το πιστεύουμε ακράδαντα αυτό — μπορεί να επιτευχθεί επαρκέστερα με την εφημερίδα μας, στέλνοντας την λ.χ., αφού τη διαβάσετε, στους συμπατριώτες μας (φίλους και συγγενείς) στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό περισσότερο. Είναι σάν να τους στέλνετε ένα δικό σας ζεστό, αδελφικό γράμμα τσατσάρων σελίδων με τα χαιρετίσματα των συγχωριανών και των κοντοχωριανών. Θα τους ευχαριστήσετε. Το πιστεύουμε. Και θα ευχαριστηθείτε και σεις που θα ευχαριστήσετε τους δικούς σας — δικούς μας.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Κάθε 10 χρόνια γίνεται στη χώρα μας απογραφή πληθυσμού. Έτσι, εφέτος, μετά την απογραφή του 71, στις 15 Μαρτίου θα κληθούμε να δώσουμε τα στοιχεία που θα μας ζητήσουν οι απογραφείς, επισκεπτόμενοι τα σπίτια μας.

Μήπως θα ήταν όρθο, τα στοιχεία αυτά να τα δώσουμε στον απογραφέα του χωριού μας; Μήπως, δηλαδή, θα 'ταν σωστό — ωφέλιμο, όσοι μπορούμε, χωρίς να δημιουργήσουμε ιδιαίτερα προβλήματα σ' όποιονδήποτε — και σ' άσθενή οικονομικά μας — να βρισκόμαστε ο καθένας κοντά στο καπνισμένο τζάκι του σπιτιού μας; ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

Πέτυχε απόλυτα ο χορός της 'Αδελφότητας ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

(Ζαγόρτσας) Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η 'Αδελφότητα Πολυγύρου (Ζαγόρτσας) «Η Αγία Κυριακή» οργάνωσε την Κυριακή το βράδυ 22 Φεβρουαρίου 1981 στο Κέντρο «ΟΑΣΗ» την ετήσια χοροεσπερίδα της, που φέτος ήταν αφιερωμένη στα 20 χρόνια από την ίδρυσή της.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της 'Αδελφότητας θέλησε — και το πέτυχε απόλυτα — να προσδώσει πανηγυρικό χαρακτήρα στην ψυχαγωγική αυτή εκδήλωση.

Από τις 8 το βράδυ, στην ευρύχωρη και κατάλληλα διαρρυθμισμένη αίθουσα της ΟΑΣΗΣ, προσέρχονταν οι καλεσμένοι Πολυγυριώτες και οι φίλοι των Πολυγυριωτών.

Έτσι σε λίγο η αίθουσα γέμισε.

Ο πρόεδρος της αδελφότητας στην αρχή απευθύνθηκε με εμπνευσμένο σύντομο λόγο του στους Πολυγυριώτες τονίζοντας ότι η 'Αδελφότητα στα 20 χρόνια της είχε πολύπλευρη κοινω-

γική και φιλανθρωπική δράση, ήταν μια δαση που αγάλιασε σε ζηλευτή ενότητα όλους τους Πολυγυριώτες και που μέσα σ' αυτή καθένας ένιωθε τη χαρά και τον πόνο του άλλου. Ήταν και πρέπει να παραμείνει:

Του κ. ΤΕΝΗ ΠΟΤΑΟΥ

ως κιωτός που διαφυλάχτηκε ή παράδοση και αναδύσαν ήθη και έθιμα.

Εν συνεχεία τόνισε ότι η επέτειος των 20 χρόνων γι' αυτό να γιορταστεί μεγαλόπρεπα στα πλαίσια μιας χοροεσπερίδας πρέπει να αφιερωθεί ή βραδιά στην παράδοση. Κάλεσε τους Πολυγυριώτες να γλεντήσουν με τραγούδια και χορούς παραδοσιακούς και ανήγγειλε ότι η 'Αδελφότητα θα απονείμει βραβείο και επαίνους στους καλύτερους χορευτές των πιο

παλιών παραδοσιακών τοπικών δημοτικών χορών.

Η πρωτοτυπία αυτή της 'Αδελφότητας Πολυγύρου είχε ευρύτατη απήχηση στους καλεσμένους. Όλες οι χορευτικές συντροφίες των Πολυγυριωτών ανέστραν από τα βάθη της προγονικής παράδοσης τα παλιά και γνήσια δημοτικά τραγούδια και έδειξαν ή μια καλύτερα από την άλλη τους λεβέντικους και χαριτωμένους τοπικούς χορούς.

Το δημοτικό μουσικό συγκρότημα (κομπανία) των Νίκου Ψήνα και Μήτσου Κολιού ανταποκρίθηκε σωστά στις παραδοσιακές απαιτήσεις της βραδιάς.

Συγκροτήθηκε για την απονομή του πρώτου βραβείου και των δύο επαινών, επιτροπή από καλεσμένους που

στο τέλος της χορευτικής αυτής παραδοσιακής εκδήλωσης απένεμε το πρώτο βραβείο σε ομάδα νέων του Πολυγύρου που πρόσφερε στους καλεσμένους ένα περίπου ήμίωρο αξέχαστο με τους λεβέντικους και χαριτωμένους χορούς της σε σπάνια παλιά παραδοσιακά τραγούδια και δύο επαίνους σε χορευτικές συντροφίες που κι εκείνες ανταποκρίθηκαν στους προκηρυγμένους επαίνους. Δύσκολα πάντως ή επιτροπή απονομής βραβείου και επαινών μπόρεσε να ξεχωρίσει τους καλύτερους χορευτές γιατί όλες οι χορευτικές συντροφίες ανταποκρίθηκαν ή μια καλύτερα από την άλλη στο παραδοσιακό αυτό λεβέντικο γλέντι.

Ακούσαμε πολλές και ευμενείς κρίσεις γι' αυτή την παραδοσιακή χοροεσπερίδα από πολλούς θαμώνες της:

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

ΚΙΝΗΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Όπως είναι γνωστό, οι ξενιτεμένοι μας στην Αθήνα έχουν αδελφότητες για τη σύσφιξη των δεσμών μεταξύ των κατοίκων και προπαντός να βοηθούν τη γενέτειρά τους.

Αρκετές φορές μέχρι τώρα βοήθησαν τα χωριά μας για διάφορα έργα όπως εκκλησίες - δρόμοι - βοήθεια άπορων οικογενειών κ.λ.π. Τούτη τη φορά όμως πληροφορούμαστε μ' ευχαρίστηση ότι αρχισαν να συνεργάζονται για τα κοινά συμφέροντα της περιοχής. Έτσι πρό ημερών οι Πρόεδροι των αδελφοτήτων Δραγοφάς - Πολυγύρου - Ψήνας, αφού επεσήμαναν τις ανάγκες του Αγροτικού Ιατρείου

ου Ψήνας, επισκέφτηκαν το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών και παρακάλεσαν για τη συμπλήρωση των ελλείψεων που υπάρχουν στο Αγροτικό Ιατρείο. Η αρμόδια υπηρεσία επικοινωνήσε άμεσα, τηλεφωνικώς, με την Διεύθυνση Υγείνης Ιωαννίνων και έδωσε εντολή να συμπληρωθούν οι ελλείψεις.

Αναμένομε την εκτέλεση της διαταγής. Τέτοιες ενέργειες είναι άξιες να τις επαίνεσουμε και να συγχαρούμε τους Πρόεδρους και να ευχηθούμε να έχουν πολλές συνεργασίες για τα κοινά προβλήματα της περιοχής μας, όπως είναι ο δρόμος κ.ά.

Κ.Δ.

ΠΟΙΗΣΗ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥ

Του ΚΩΣΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Η Ζερβοπούλα ή δημοφής κι άρχοντοθυγατέρα στον άργαλειό της ύφαινε κι ανάστα έτραγουδούσε: — Διασίδι, καλοδιάδο, γνεμένο στο νυχτέρι, διασίδι μ', όντας σ' έγνεθα, τον συχονειρευόμουν, διασίδι, όντας σ' έδιάζομουν, ήρθεν από τα ξένα, διασίδι, όντας σ' έτύλιγα, στην έκκλησή τόν είδα, διασίδι, όντας σ' έσκόλαγα, μδστελεν άραδώνα. Παίξε, άργαλειέ μου, θρόνησε... πέτα χρυσή σαίτα, τρίζτε, καυμένα χτένια μου, βασάτε τον ήχό μου, να θγούν τα ύφάδια γλήγορα, να ράψω τα προικιά μου, γιατί ο καλός μου διάζεται, διάζεται να με πάρει.

Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΧΩΡΙΑΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Η ΓΩΝΙΑ ΜΑΣ

Τού ΠΕΤΡ. ΓΡΙΜΙΑΝΗ

Γιέ μου,

«Από σήμερα θ' άκουμπή- σου σ' άκρη δάγρια κι θά λένου καμιά κουβέντα κι γώ. Μή τηράτι π' δέ γέφερο πολ- λά γράμματα κι θά τὰ λένου χουριάτ' κα. Νά μί συμπα- θάτι, αλλά τί νά κάνουμε; Κείνου τού γκιρό δέν είχα- μαν νού γιά γράμματα. Νά λέμι κι ν' έρι' ν' αλήθεια δέ μάς έστίλιναν οί γοναίοι μας στού σκουλιό, γι'ατ' είχαμιν και δ'αίεξ στού σπύτ'. «Αι' τ' χαράτ' π' ζυγνάμαιν ως τού δρόμ' π' χαλπίωνι στού πουδάρ' ήμασταν! Μιά στού χωράφ', μιά άντι νά γυρίεις τού χωράφ', μιά στού θέ- ρου, μιά στ' άλών', μιά στού κάτσι νά κουνήεις τού πιδι π' σκούζ' στ' σαμρανίτσα, σύρι νά προστίλεις τὰ κα- σκάλου, μιά σύρι νά νά φέρ- εις νιρό. Ν' άλλ' κάτσι νά κου- νήεις τού πιδι π' σκούζ' στ' σαμρανίτσα, σύρι νά προστί- λει τὰ κατσίκια, φεύγ' άρύν- τα κρέν' ού πατέρα, σπύρ' ν' άπλοίεις τὰ σκουτία στ' θημωνιά τί τὰ ζύλα, διάνα νά μαζέφεις δελάνια!... Μή ρωτάι: σάς λένου...

«Αλλά δέ μπειράζ'—μ- γάλ' ή Χάρ' τ'ς—καλά ή- μασταν. Όλα μί ν' άράδα τ'ς έρχονται. Μ' άξιόμι κι μένα—καλόχορ'—δ' Θε- ός νά κάτσω διόγαγια, σ'ν άκορ' τ'ς φημερίδας κι νά λένου χουριάτ' κις κουβέντες. Ός πότι; Ός τίτι π' θά μ' άφίχ' ού κόπτος κι κατόπ- πέρα στού Φράξου άντάμα με τ'ς άλλ'ς!...

Σάς άρέει δέ σάς άρέει: ή κουβέντα μ', ήν τόσα ξέρου, τόσα γράσου. Άπέν' κι πέρα τί νά σάς κάνου; Ίσες π' ξέρει: τὰ πολλὰ κι είδαν— και τί δέν είδαν!—τὰ μά- τια σας, γράντι: μ' καέν' γράμμα νά λένου κι ήν, όγ- τας λαδάλινου, τ'ς νικαρέ- δις, πώς δέ μ' αλχημονήζου- ταν. Νά παρακαλάι: μονάχα νά ζώ, γι'ατ' σιάζόμιν μί με πετάν μιά άπέδω κι μιά άπέν' γιά νά γράφ'ν οί γραμματ'σμέν' τὰ θ'ά τ'ς κι μένα νά μί μί λουγαρι- άζ'ν ντίπ! Άλλ' άς είνι.

Πάρα κι καλά, νά λένου, πού έχου μί' άκορ' στ' φημερίδα κι άς είνι σ' μ' πρώτ', κι στ' δευτέρ' κι σ'ν τρίτ' κι σ'ν πέ- ταρτ' σελίδα κι' έπ' νά γι. Μή μ' δόκ'ν καμιά κλωτάκι οί γραμματ'σμέν' κι φτάκου στ' Τζαρή τού λάκου. Ο Θεός νά βάλ' τó χέρ' τ'.

Τώρα σάς χωρετώ κι κα- λήν άντάμωσ'.

Τά δέοντα

Π. ΓΡΙΜΙΑΝΗΣ

ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Τού ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΒΣΙΛΗ

Η ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

«Ήμιον τότε παιδί όχι πλείοτερο από όχτώ χρονών και μαθήτευα στον παπ' Άν- τριά!

Κοιμόμουν, κι όταν ξύπνη- σα είχα μέσα μου όλο τó θλι- θερό συναίσθημα δι' είχε ξη- μερώσει ή τρομερή Καθαρή Δευτέρα με τή Μεγάλη Σα- ρκοστή και με τó σκολειό. Κι έπρεπε νά περάσουν πενήντα μέρες άκέρειες άσπληνη Σα- ρκοστή με φασούλια, ρεθύ- θια, κουκιά, φασί και λαχα-

νικά, και νά νηστεύουμε και τó λάδι τὰ τετραδοπαρά- σκευα! Αλλά, γάλα τυρί, θού τυρο, φάρι, και προπάντων κρέας δέν έπρεπε ούτε νά τ' άναφέρουμε με τó στόμα μας γιατί κι αυτό λογίζονταν ά- μαρτία. Κι όταν άκόμα τó 'φρνε ο λόγος γιά νά όνομα- τίσει κανένας τó γάλα, τó θούτυρο, τó τυρί, τó φάρι, ή—Θεός φυλάξει!—τó κρέ- ας, έπρεπε νά συνοδεύει τήν άπαγορευμένη λέξη με τήν έκφραση «μακριά από τή Σα- ρκοστή και από μάς» π.χ.: «ζυγιάσαμε τó τυρί—μακριά από τή Σαρκοστή και από μάς—και βγήκε δέκα δικά- δες...»

Μιά μεγάλη λύπη είχε γρα- πομένη τήν παιδική μου καρδιά και δέν μπορούσα νά τιναχτώ πέρα από τά στρώ- ματά μου και τὰ σκεπάσματά μου, τρέποντας κάποια πλά- να έλπιδα δι' μπορούσε νά μίην ήταν αλήθεια δι' είχε ξημερώσει ή άνεπιθύμητη Καθαρή Δευτέρα ή δι' κά- ποιο δυσάρεστο όνειρο γέν- νησε τήν ιδέα τής.

«Άλλ' ήρθα λίγο λίγο στον έαυτό μου, πείστικα δι' δέν ήταν ψέμα, κι δι' αληθινά έκείνο τó φως ή έκείνες ού άγρυπνούντες άγρίνες πού 'μπαιναν από τίς χαραμάδες των κλεισμένων παραθυ- ριών τού δωματίου μου ήταν τής Καθαρής Δευτέρας. Ου- μήθηκα περίλυπος δι' τήν περασμένη βραδιά είχαμε τιν ρινη άποκριά. Θυμήθηκα δι' είχαμε φάει κουκιάστρα, αβ- γά τ' ηγνιασμένα, τυρί, όμορ- φοφκιασμένη αλγυτροπέτα, ψάρια, χέλια, θυμήθηκα δι' δευτέρα από τó δελτίο είχαμε τραγουδήσει και χορέψει...

«Όλα αυτά τ' άναθυμήματα περνούσαν από τήν φαντα- σία μου σαν εικόνες φωτό- λουσες, χαρωπές, όμορφες, γεμάτες τέφρη και εδνθμία, ή μία πίσω από τήν άλλη, σαν κίμα που διαδέχεται τó κίμα, άλλ' ή Καθαρή Δευτέ- ρα, γοιά ψηλή, σεινή, άσπρο- ντιμένη και κατακάθαρη, σκυθρωπή, μ' άσπρη πρό- σωπο και κάτσοτρο φακίλι: παρασιώστηρε στη στιγμή μπροστά μου και μού 'σθισε όλες έκείνες τίς όμορφες και

ερπνές εικόνες, και με φο- βόριζε μ' ένα μακρύ ραβδί που κρατούσε στα χέρια τής. άπαράλαχτη όπως μού τήν είχε παραστήσει ή μάνα μου άλλες χρονιές, όταν ήθελα νά φάγω πίτα άνήμερα...

Πεινώ, μάνα! είπα τής μά- νας μου πού συγκύριζε τó μα- γευιό.

«Άνοιξε τήν άρκα, μού είπτε, και πάρε ψωμάκι και φάε!

Δέν έχει τίποτε προσφάγι; τή ρώτησα με δακρυμέννα μάτια.

Σήμερα, παιδί μου προσφά- γι; μού άπολογήθηκε έκείνη.

Και τρών περδικαύγα, μά- να; τή ρώτησα σαν νά μίην τó πίστευα.

Τρών, μού είπτε. «Όσα περ- δικαύγα (Ξανάφτυσε πάλι) θρείς νά μού τὰ φέρεις νά σοϋ τὰ ψήσω νά τὰ ψάς.

Δέν τὰ θέλω ψημένα. Τά θέλω τηγανισμένα.

Μόνο ψημένα κάνει, γιατί τὰ τηγανισμένα θέλουν κι άρτυμή... θούτυρο. Φτού, φτού! με κόλασες, γιέ μου, σήμερα!

«Άς είναι και ψημένα... έλ- πα με χριστιανική συγκατά- βαση. Άλλ' είναι νόστιμα τὰ περδικαύγα σαν τὰ κοτσίια; Και καλύτερα άκόμα.

Δέν μού τó λεγες λοιπόν από τó προί, αλλά μ' άφηνες νά τυραννιόμιναι;

Και λέγοντας αυτά, ρού- πησα σαν έλάρι έξω από τόν αυλόγυρο. Στην άρχή σκέ- φτηκα νά πάγω στην πλαγιά μόνος μου. Άλλά δέ μού 'ρχό- νταν καλό. «Ήθελα συντρο- φιά. Ήθελα νά 'χω μαζί μου τόν άχόριστο φίλο μου τó Γιάννη. Σωμόνω στον αυ- λόγυρο και τού φωνάζω: Γιάννη! Γιάννη!

«Όρσε! μού άπολογήθηκε

στικά.

Κανένα σκό, καμιά στα- φίδα, νά φάω γιά προσφάγι; Σύνκο, σταφίδα; Τι λές, μο ναχέ μ' κι άκριδέ μ'! Σήμερα τρώμερο, καθαροδευτέρα, σϋ κα και σταφίδα; Μόνο τήν Τετάρτη, δευτέρα από διϋ με- ρες, κάνει νά φάμε σόκα και σταφίδες. Σήμερα κι άβριο καλό καλό δέν κάνει νά φάμε ούτε ψωμί! Άλλά έσας τὰ παιδιά σας τó σχολινάει ο Θεός άν φάτε μονάχα ψωμί και νερό, και τίποτε, τίποτε άλλο!

Πώς νά κάνω, τής είπα, πού έγώ θέλω και προσφάγι; Έλεις δέν κάνει νά φάω; Μπα, μπα, μπά! Ξεφώνισε.

Φτύσε γρήγορα μί μαγαρί- σεις τó στόμα σου και με τ' άνάβαλμά τους μόνο! Τό λά- δι δέ βγαίνει από τίς έλιές;

Κι άναφέροντας τίς λέξεις «λάδι» κι «έλιές», έφτυσε, γιά νά ξεπλύνει τó στόμα τής νά μί μαγαρίσει.

Πώς νά κάνω, τής Ξανάει- πα, πού δέν μπορώ νά φάω χωρίς προσφάγι;

Κι αττή, κάνοντας πώς θυμήθηκε κάτι, μού είπτε γιά νά με ξεφορτωθεί:

«Άν θέλεις καλά και σώνει προσφάγι, νά πας στην πλα- γιά νά θρείς περδικαύγα σίς περδικοφωλιές νά φάς, σοϋ τὰ ψήσω νά τὰ ψάς.

Κι άναφέροντας τὰ περδι- καύγα, Ξανάφτυσε.

Και τρών περδικαύγα, μά- να; τή ρώτησα σαν νά μίην τó πίστευα.

Τρών, μού είπτε. «Όσα περ- δικαύγα (Ξανάφτυσε πάλι) θρείς νά μού τὰ φέρεις νά σοϋ τὰ ψήσω νά τὰ ψάς.

Δέν τὰ θέλω ψημένα. Τά θέλω τηγανισμένα.

Μόνο ψημένα κάνει, γιατί τὰ τηγανισμένα θέλουν κι άρτυμή... θούτυρο. Φτού, φτού! με κόλασες, γιέ μου, σήμερα!

«Άς είναι και ψημένα... έλ- πα με χριστιανική συγκατά- βαση. Άλλ' είναι νόστιμα τὰ περδικαύγα σαν τὰ κοτσίια; Και καλύτερα άκόμα.

Δέν μού τó λεγες λοιπόν από τó προί, αλλά μ' άφηνες νά τυραννιόμιναι;

Και λέγοντας αυτά, ρού- πησα σαν έλάρι έξω από τόν αυλόγυρο. Στην άρχή σκέ- φτηκα νά πάγω στην πλαγιά μόνος μου. Άλλά δέ μού 'ρχό- νταν καλό. «Ήθελα συντρο- φιά. Ήθελα νά 'χω μαζί μου τόν άχόριστο φίλο μου τó Γιάννη. Σωμόνω στον αυ- λόγυρο και τού φωνάζω: Γιάννη! Γιάννη!

«Όρσε! μού άπολογήθηκε

στικά.

Κανένα σκό, καμιά στα- φίδα, νά φάω γιά προσφάγι; Σύνκο, σταφίδα; Τι λές, μο ναχέ μ' κι άκριδέ μ'! Σήμερα τρώμερο, καθαροδευτέρα, σϋ κα και σταφίδα; Μόνο τήν Τετάρτη, δευτέρα από διϋ με- ρες, κάνει νά φάμε σόκα και σταφίδες. Σήμερα κι άβριο καλό καλό δέν κάνει νά φάμε ούτε ψωμί! Άλλά έσας τὰ παιδιά σας τó σχολινάει ο Θεός άν φάτε μονάχα ψωμί και νερό, και τίποτε, τίποτε άλλο!

Πώς νά κάνω, τής είπα, πού έγώ θέλω και προσφάγι; Έλεις δέν κάνει νά φάω; Μπα, μπα, μπά! Ξεφώνισε.

Φτύσε γρήγορα μί μαγαρί- σεις τó στόμα σου και με τ' άνάβαλμά τους μόνο! Τό λά- δι δέ βγαίνει από τίς έλιές;

Κι άναφέροντας τίς λέξεις «λάδι» κι «έλιές», έφτυσε, γιά νά ξεπλύνει τó στόμα τής νά μί μαγαρίσει.

Πώς νά κάνω, τής Ξανάει- πα, πού δέν μπορώ νά φάω χωρίς προσφάγι;

Κι αττή, κάνοντας πώς θυμήθηκε κάτι, μού είπτε γιά νά με ξεφορτωθεί:

«Άν θέλεις καλά και σώνει προσφάγι, νά πας στην πλα- γιά νά θρείς περδικαύγα σίς περδικοφωλιές νά φάς, σοϋ τὰ ψήσω νά τὰ ψάς.

Κι άναφέροντας τὰ περδι- καύγα, Ξανάφτυσε.

Και τρών περδικαύγα, μά- να; τή ρώτησα σαν νά μίην τó πίστευα.

Τρών, μού είπτε. «Όσα περ- δικαύγα (Ξανάφτυσε πάλι) θρείς νά μού τὰ φέρεις νά σοϋ τὰ ψήσω νά τὰ ψάς.

Δέν τὰ θέλω ψημένα. Τά θέλω τηγανισμένα.

Μόνο ψημένα κάνει, γιατί τὰ τηγανισμένα θέλουν κι άρτυμή... θούτυρο. Φτού, φτού! με κόλασες, γιέ μου, σήμερα!

«Άς είναι και ψημένα... έλ- πα με χριστιανική συγκατά- βαση. Άλλ' είναι νόστιμα τὰ περδικαύγα σαν τὰ κοτσίια; Και καλύτερα άκόμα.

Δέν μού τó λεγες λοιπόν από τó προί, αλλά μ' άφηνες νά τυραννιόμιναι;

Και λέγοντας αυτά, ρού- πησα σαν έλάρι έξω από τόν αυλόγυρο. Στην άρχή σκέ- φτηκα νά πάγω στην πλαγιά μόνος μου. Άλλά δέ μού 'ρχό- νταν καλό. «Ήθελα συντρο- φιά. Ήθελα νά 'χω μαζί μου τόν άχόριστο φίλο μου τó Γιάννη. Σωμόνω στον αυ- λόγυρο και τού φωνάζω: Γιάννη! Γιάννη!

«Όρσε! μού άπολογήθηκε

στικά.

Κανένα σκό, καμιά στα- φίδα, νά φάω γιά προσφάγι; Σύνκο, σταφίδα; Τι λές, μο ναχέ μ' κι άκριδέ μ'! Σήμερα τρώμερο, καθαροδευτέρα, σϋ κα και σταφίδα; Μόνο τήν Τετάρτη, δευτέρα από διϋ με- ρες, κάνει νά φάμε σόκα και σταφίδες. Σήμερα κι άβριο καλό καλό δέν κάνει νά φάμε ούτε ψωμί! Άλλά έσας τὰ παιδιά σας τó σχολινάει ο Θεός άν φάτε μονάχα ψωμί και νερό, και τίποτε, τίποτε άλλο!

Άλλο- λογρα- φία.....

★ Γράφτηκαν συνδρομητές οί κύριοι: Βασίλ. Βασιλειάδης (Γιάννινα), Χρήστος Β. Σιώ- μος (Μάρμαρα), Εϋθίμος Σι- ώμος (Γιάννινα) και Εϋάγγε- λος Κ. Κατσάνος (Γιάννινα).

● Εϋχαριστούμε.

★ Γράφτηκαν συνδρομητές και, ταυτόχρονα, ταχυδρόμη- σαν τή συνδρομή τους οί έ- ξης: Γεώργ. Κ. Μαντζούκας (Αθήνα), Δημ. Ζωγάκης (Γιάν- νινα), Άναστ. Σιούλας (Αθή- να), Πέτρος Β. Νικολάου (Α-

θήνα) και Ίωάννης Χρ. Μι- τοπούλου (Αθήνα).

● Εϋχαριστούμε.

Αθήνα, 18-2-1981

Άγαπητέ Εϋμιο χαιρε, Χτές, όλως έκάκτως, περ- νώντας άπ' τήν παλιά μου κατοικία, όπου έμενα πρό και- ρού, μού έδωσαν τὰ τρία τε- λευταία φύλλα τής έφημερί- δας τού χωριού μας «Ψήνα».

Ίδιαίτερα χάρηκα όταν δια- βάσα τὰ όσα γράφετε και με τὰ όποια μάς φέρετε κοντά στο χωριό.

Εϋχαριστήθηκα και θα εϋ- χαρισθώ κι άλλο όταν δι- ώω τήν πλαισιώνετε με περι- σσότερη ύλη αύτως, ώστε νά μάς φέρετε πιο κοντά με τούς χωριανούς.

Σας ταχυδρόμώ τή συνδρο- μή και παρακαλώ νά μού τή στείλετε στη νέα διεύθυνση. Γιά χαρά

ΙΩΑΝ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο.Τ.Ε

Δ)νση Προγραμματισμού

Υ)νση Τεχν. Προγ/ισμού

Άριθ.: 504)664898

Αθήνα, 12-2-1981

Προς:

Τόν κ. Δ)ντ' τής Έφημερίδας «ΨΗΝΑ»

Ίωάννινα

ΘΕΜΑ: Τηλεφωνοδότηση τών Οικισμών Ψήνα και Δραγοφά Ίωαννίνων.

Κύριε Διευττή,

Αποντώντας σέ δημοσιεύ-

μα τής έγκριτου έφημερίδας σας (άριθμ. φύλλου 5)11)80) σκεπτικό με τó παραπάνω θέ- μα, σας πληροφορούμε ότι ή τηλεφωνοδότηση τών Οικι- σμών Ψήνα και Δραγοφά θά εξετασθεί με ένδιαφέρον από τίς αρμόδιες Υπηρεσίες τού Όργανισμού και θα καταβλη- θεί κάθε δυνατή προσπάθεια νά άντιμετωπισθεί σέ μελλον- τικό Πρόγραμμα αύτού.

Με τιμή

Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Διευθυντής Προγραμματισμού

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΜΑΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

πιού μας στο χωριό τήν ήμε- ρα έκείνη γιά νά βγει ένισχυ- μένος ο πληθυσμός τής νενε- τειρας;

Θέλοντας νά ένισχύσουμε τή σκέψη μας αύτή, κάνομε γνω- στο πώς οί διάφορες οικονο- μικές ένισχύσεις άπ' τούς κρα- τικούς φορείς στά χωριά—ό- πως λέγεται—είναι άνάλογες με τó πόσοις κατοίκους έχει έπίσημα ή καθεμία Κοινότητα.

Και τρών αύτά τώρα τó μεγαλοασαφάκοστο; με ρώτη- σε διασταχτικά πάλι έκείνος.

Δέν τρών κοτσίια αύτά, τού είπα. Μού τó είπτε ή μά- να μου!

Ή μάνα μου ήταν ή πύ- πολύξερο, τού χωριού μας και πολλών άλλων χωριών τριγύρω μας, κι άς μίην ήξε- ρε ούτε τήν άλλα όήτα. Όλα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

ΜΑΝΟΥΣΑΚΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Τού κ. ΚΩΣΤΑ ΝΤΟΥΛΑ

Ο γνωστός συμπατριώτης γιατρός άπ' τó Γραμμένο κ. Κώστας Ντούλας κυκλοφόρη- σε τó έτος 1979 τó εικονο- γραφημένο βιβλίο του με τόν παραπάνω τίτλο: «Μανουσά- κια από τήν Ήπειρο». Άποτε- λείται από 110 σελίδες, είναι έκδοση τής έγκριτης έφημερί- δας τής Αθήνας «ΗΠΕΙΡΩΤΙ- ΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ», και προλογί- ζεται άπ' τόν κορυφαίο Έλλη- να χρονογράφο Παύλο Πα- λαιολόγο.

Περιλαμβάνει 35 «μανουσα- κια» δροσρά, μυρωδάτα, πο- λύχρωμα—ήθρογραφικές πι- νελές πού αφιερώνονται «στά ξενητεμένα πουλιά, πού δέ γύ- ρισαν στη φωλιά τους...».

Γνωστός, ο κ. Ντούλας, πρό- σφερε τίς σημαντικές υπηρεσί- ες του—διαμένοντας οικογε- νειακώς στην Ψήνα—στους Ψηνιώτες και τούς κατοίκους τών γύρω χωριών όταν τὰ χρόνια ήταν πολύ πολύ δύ- σκολα και ή έπιστήμη τού Άσκληπιού ήταν δυσεύρετη και πανάκριβη. Και πρόσφερε τίς υπηρεσίες του τότε απα- λύνοντας τόν πόνο των άσθε- νών σά γιατρούς αλλά και σαν άνθρωπος συγχρόνως.

Δέν είναι δυνατό νά λησuo- νήσουμε ποτέ—άνεξίτηλα ά- ποτυπώθηκε στην παιδική μας, τότε, ψυχή—τό πώς συμμε- ρίστηκε, πώς μοιράστηκε τόν πόνο των συμπατριωτών, ό- ταν όλα αυτά «σκίαζε ή φοβέ- ρα και τὰ πλάκωνε ή σιλα- βισ! Όταν όρμούσαν οί Γερ- μανάρδες από σαράντα μερι- ές (μετά τó κάψιμο τών χω- ριών Άγ. Άνστασία (Πλέ- σια), Μπαουσιό, Άσπροχώρι (Γρατσάνο) και άλλων) και βρέθηκαν άγριοι κι άποφασί- στικοί στα άδεια από κατοί- κους και κατασφριζόμενο χω- ριό, έκαινο τó άπείσιτο Καλό- κηρι!...

Ε, τέτοια περιστατικά και παρόμοια άπ' τή δύσκολη, τήν άβυσταχτα δύσκολη ζωή των χωριών, δίνει με τή δική του πένα, με τó δικό του προ- πο γραφισμένο ο γιατρός Κ. Ντούλας.

Και πρέπει νά σκεφτεί κανείς πώς, όρσανό φωτχόπα- δο ο ίδιος, σά συντομία και μένα του, κι όταν άκόμη θέ- λει νά περιγράψει χαρδύμενες στιγμές τής ζωής, τó στοιχείο τής πίκρας δέν άπουσιάζει. Φαίνεται σ' όλα τὰ κομμάτια τής συλλογής τού. Όπως φαίνεται όλοφανερα και μιά πλημμυρίδα από νοσταλγικούς κηπούς γιά τὰ παλιά τὰ χρό- νια, έστω και τόσο πικρά.

Δέν πρέπει νά περάσμε ά παρατήρητο και τó γεγονός ότι δείχνει μεγάλο, μέχρι λα- τρείας σεβασμό σ' άγαπημέ- να πρόσωπα πού τού σμίλε- ψαν τήν άγάπη γιά τόν ταλαί- πωρμένο, τόν καταφρονεμέ- νο τόν συνάνθρωπο πού έζη- σε με τόσες στερήσεις, αλλά

έζησε με τó κεφάλι ψηλά και τήν καρδιά γεμάτη!!!

Άκόμη δέν πρέπει νά παρα- βλέψμε τó άλλο γεγονός, πώς τὰ κείμενά του διαβάζονται τόσο, μά τόσο εύχάριστα.

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

★

Στά Γιάννινα έκδίδεται εδώ και 29 όλόκληρα χρόνια τó έγκυρότατο περιοδικό «Ήπει- ρωτική Έστία», μοναδικό στο είδος του, πολυσέλιδο, γνω- στότατο σ' όλο τόν πνευμα- τικό κόσμο τής χώρας μας και βραβευμένο άπ' τήν Άκαδη- μία Αθηνών.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε τó 344ο τεϋχος τής μηνιαίας αύ- τής έπιθεωρήσεως, πού διευ- θύνεται άπ' τόν βραβευμένο λογοτέχνη κ. Δημόσσην Κόκ- κινό με Έπιτροπή Έπιμέλειας τής ύλης τούς Άρσενη Γερου- ττικό, Τάκη Σιωμόπουλο, Νίκο Τέντα και Κων. Φωτόπουλο.

Σ' αύτό τó τεϋχος δημοσι- εύονται: Ή ιστορική μονο-

γραφία τού Δ. Μιτάκη: «Γεώρ- γιος Κίτσος», ή ιστορική μελε- τη τού Στέλιου Σιωμόπουλου: «Πόλεμος Κάισαρι και Πομπή- ρου στην Ίλιυρία», τὰ ιστορι- κά στοιχεία τού Πάνου Τζό- βα: «Ή Ένιαία Δημογεροντία Ίωαννίνων», ή λαογραφική πραγματεία τού Χρ. Σκανδά- λι: «Αρχιτεκτονική τού πα- λιού σπιτιού», ή λαογραφική συλλογή τού Άλέξ. Λαζάνη: «Τοπωνύμια Κατσανχωριών», ή λαογραφική συλλογή τού Κ. Διαμάντη: «Λεξιλόγιο Ρο- δαυγής Τζουμέρκων», τó δο- κίμιο τού Κώστα Στεργιόπου- λου: «Ο χρόνος και τó ιστο- ρικό γεγονός», τó ποίημα τού Γρ. Μαρτίνη: «Έξοδος», τó δοκίμιο τού Γιάννη Σκεκλιώ- να: «Ο Έλληνοεβραϊός ποιη- τής Γιοσέφ Έλνιάν», τó πεζό τού Ν. Ντόμολη: «Τόν καρ- φωσαν», τó διήγημα τού Κ. Φωτεινού: «Άπομνημόνεο», τó ποίημα τού Κώστα Τολιμαν- τού: «Είμαστε έμεις» κ.ά.

Ε.Π.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

«ΟΑΣΕΩΣ» έκείνης τής όρα- διας. Διαβάσαμε και στον τοπικό τύπο άξέδολγο και πολύ πετυχημένο σ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Αναχώρησε για τις ΗΠΑ η κ. Έλευθερία Παν. Γκατζέλη, για να βρεθεί στο πλευρό του συζύγου της την ώρα της βαριάς μορφής χειρουργείας του, που έγινε με επιτυχία, όπως με χαρά πληροφορηθήκαμε.

● Ευχόμαστε γρήγορη ανάρρωση.

★

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κυρία Λευκοθέα Άλκη Καμπολάκη - Παππά, ύπαιλληλος Ο.Τ.Ε., έγινε μητέρα αγριού.

● Ευχόμαστε να ζήσει και να φέρει την κόρη.

★

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στα Γιάννινα και κηδεύτηκε στην Κόνιτσα στις 22 Ιανουαρίου 1981 η Πολυξένη, σύζυγος του καταγόμενου απ' την Ψήνα Ιωάν. Σι-

ώμου, σε ηλικία 66 ετών.

— Το σύζυγό της, τα παιδιά της Μενέλαο Σιώμο (Δυτ. Γερμανία), Εύαγγελία Θ. Ρωσά (Βόλο) και Ελισάβετ Άνδ. Μαμάκου (Γιάννινα), τις οικογένειές τους, τ' αδελφία και τους άλλους συγγενείς συλλυπούμαστε ειλικρινά για τον πρόωρο χαμό καλής συζύγου, στοργικής μητέρας και, γενικά, ενός προσφιούς προσώπου.

● Πέθανε από καρδιακή έμβολη σε ηλικία 64 ετών ο Μοσπινιώτης Θεόδωρος Τσαλίκας, που διατηρούσε, τελευταία, στα Γιάννινα γραφείο ΠΡΟ—ΠΟ και κρατικών λαχείων.

— Για το θάνατο του αγαπητού Θεόδωρου, που λίγες ώρες νωρίτερα συναντήσαμε υγιέστατο, συλλυπούμαστε όλους τους οικείους του, που τόσο πολύ τον έκλαψαν.

Ίδρυση Ύποδημιτιστικού Συλλόγου

Πρωτοβουλίες ανθρώπων που έχουν σαν στόχο τους την, δια παντός τρόπο, ενίσχυση του χωριού τους, είναι άξιες επαιίνων.

Όταν δέ αυτές οι προσπάθειες προέρχονται από νέους ανθρώπους ΤΟΤΕ είναι διπλά και τριπλά τα συγχαρητήρια και ο δημόσιος επαινος.

Παρήγορα σημάδια στους χαλεπούς καιρούς μας δει κάποια έστω σπίθα ανθρωπισμού σώθηκε και προσπαθεί να δώσει λίγο φως στο σκοτάδι της εποχής.

Μερικοί τέτοιοι: νέοι της Αγ. Αναστασίας, του μικρού χωριού της περιοχής της Δωδώνης, πρωτοστατή-

σαν και ίδρυσαν έναν Έκπολιτιστικό Σύλλογο με πρωταρχικό Διοικητικό Συμβούλιο τους:

- 1) Χαράλαμπος Δημ., Πρόεδρος.
- 2) Πασχάλη Δημήτριο του Θεοφ., Γραμματέας.
- 3) Ανδρέου Χρυσόστομο, Ταμίας και μέλη τους: Χρήστο Δόση του Σωκράτη, Βασίλειο Ανδρέου του Εύαγ. και Γεώργ. Πασχάλη του Βασ.

★ Ευχόμαστε καλή τους επιτυχία στο έργο που ξεκίνησαν και είθε το παράδειγμα τους να γίνει το έναυσμα για μίμηση.

Ε. ΚΑΤΣΑΝΟΣ

Δραστηριότητα 'Αδελφότητας Ζοργιάννης

Πρό 2ετίας ιδρύθηκε στα Γιάννινα η αδελφότητα Ζοργιάννης, που έκανε αρκετές εκδηλώσεις στη Ζοργιάνη να ψυχαγωγήσει όλους τους Ζοργιανίτες. Έλλειπε όμως απ' το συνοικισμό ένα κεντρικό που θα τους βοηθούσε στις εκδηλώσεις τους, πράγμα που δεν άργησε να γίνει.

Με τις φροντίδες του Διοικητικού Συμβουλίου της αδελφότητας, που το αποτελούν οι:

1. Παναγιώτης Παναγιώτου, Πρόεδρος.
2. Χρήστος Χρήστου, Αντιπρόεδρος.
3. Έλευθεριος Αποστόλου, Γεν. Γραμματέας.
4. Σπυρίδων Αποστόλου, Ταμίας.
5. Κώστας Ιωάννου, Μέλος.

και όλων των κατοίκων, επισκεύαστηκε το παλαιό σχολείο και έγινε ένα αρκετά καλό κέντρο.

● Πιστεύουμε και ευχόμαστε να το εγκαινιάσουν γρήγορα. Λ.Δ.

★

Φέτος η 'Αδελφότητα Ζοργιάννης οργανώνει για δεύτερη στη συνέχεια χρονιά, αποκριτικό γλέντι στο κοσμικό κέντρο «ΜΥΘΟΣ», την Παρασκευή 6 Μάρτη στις 7.30 το βράδυ. Θα υπάρχει και συγκρότημα δημοτικών τραγουδιών.

Όσοι ξενοχωρίτες επιθυμούν να τιμήσουν με την παρουσία τους το χορό, παρακαλούνται να δηλώσουν εγκαίρως συμμετοχή στα μέλη του Δ.Σ. της 'Αδελφότητας.

Διοικητικά συμβούλια

Η Διοίκηση του Γεωργικού, Κτηνοτροφικού, Βιοτεχνικού Συναιτερισμού Πολυγύρου Ιωαννίνων «Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ» αποτελείται απ' τους εξής:

Α' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Παν. Βέργος, Αντιπρόεδρος: Δημοσθ. Παπαδόπουλος, Γεν. Γραμματέας: Εύθ. Παπαγεωργίου, Ταμίας: Σπύρ. Ζώης, Μέλη: Δημ. Αποστολίδης, Εύαγγ. Κολιός και Βασ. Βλαχόπουλος.

Β' ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Κων. Σιώλος, Αντιπρόεδρος: Χρ. Κυριάκος, Μέλος: Κωνστ. Σταύρου.

★

Το Διοικητικό Συμβούλιο 'Αδελφότητας Πολυγύρου «Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» αποτελούν οι εξής:

Πρόεδρος: Εύθ. Παπαγεωργίου, Αντιπρόεδρος: Αναστ. Βλαχόπουλος, Γενικός Γραμματέας: Χρ. Κυριάκος, Ταμίας: Βασ. Κ. Βλαχόπουλος, Μέλη: Παν. Βέργος, Νικ. Δ. Παππάς και 'Αγγελική Γ. Δήμου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΟΥΛΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο σύλλογος Σουλιωτών Ιωαννίνων «Το Σούλι», δι-νει την ετήσια χοροεσπερίδα το Σάββατο 7 Μάρτη, στο κέντρο «Λιθαρίτσια».

Θα παρουσιάσει πλούσιο πρόγραμμα με συμμετοχή εκλεκτών καλλιτεχνών.

Το πρόγραμμα αρχίζει στις 7.30 το βράδυ.

☆ Πληροφορίες στα τηλέφωνα 25309, 25136 και 25541.

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Οι Ψηνιώτες αδελφοί Νικόλαου Βασιλειάδη οργανώσαν από καιρό συνεργείο επισκευής αυτοκινήτων και άλλων μηχανών στη λεωφόρο Ιωαννίνων - Αθηνών (δίπλα στη Βιομηχανία 'Επίπλων Σεπετά).

Τελευταία ο κ. Γιώργος Βασιλειάδης παρακολούθησε για αρκετό χρονικό διάστημα ειδικά μαθήματα στη FORD Αθηνών και άσκηθηκε πρακτικά και με επιτυχία κοντά στους μηχανικούς της εταιρείας αυτής και πήρε και το σχετικό πτυχίο.

Μετά απ' όλα αυτά το συνεργείο των αδελφών Βασιλειάδη, ως «εξουσιοδοτημένο συνεργείο» της FORD, αναλαμβάνει επισκευές κάθε είδους αυτοκινήτων FORD (φορτηγά, τρακτέρ κ.λ.π.), αλλά και επισκευές αυτοκινήτων άλλων άλλων εργοστασίων.

● Ευχόμαστε καλές δουλειές.

Η ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΨΗΝΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο και άλλα μέλη του 'Εξωραϊστικού Συλλόγου Ψηνιωτών (ΕΞΩ.ΣΥ.ΨΗ.) Ιωαννίνων συγκεντρώθηκαν στην 'Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Ιωαννίνων, την αίθουσα εκθέσεων της οποίας ευγενώς παραχώρησε ο κ. Δημήτριος Σιωμόπουλος για αυτό το σκοπό.

Σκοπός της συγκέντρωσης ήταν η αλλαγή γνωμών πάνω στο σωστότερο τρόπο οργανώσεως του χορού των Ψηνιωτών για να 'χει και πάλι, όπως τα προηγούμενα χρόνια, επιτυχία.

Ο χορός αυτός αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί την Κυριακή 8 Μαρτίου, στο κέντρο του Ψηνιώτη κ. Ιωάν. Ε. Παναγιώτου «ΜΥΘΟΣ»,

κοντά στο αεροδρόμιο, με ένα ναλασσόμενο μουσικό πρόγραμμα δημοτικών και εύρωπα 'ϊκών χορών απ' το συγκρότημα λαϊκών οργάνων του Νίκου Ψήνα.

Περιττό να τονίσουμε πως πρέπει να λάβουμε μέρος με τις συντροφίες μας στο αποκριτικό αυτό ξεφάντωμα, κατά τη διάρκεια του οποίου θα γίνει πλουσιότατη λαχειοφόρος αγορά.

— Πληροφορούμαστε ότι η χοροεσπερίδα της αδελφότητας Ψήνας Αθηνών θα γίνει στις 29 Μαρτίου, ημέρα Κυριακή, στο εύρύχωρο πολιτισμένο κέντρο του συμπατριώτη τραγουδιστή Δημ. Βάγια «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΑΛΟΝΙ». Η βραδιά θα 'ναι μοναδική. Καλείς δέν πρέπει να λείπει.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γύρισε απ' την Αθήνα ο Πρόεδρος Κοινότητας Δραγιάς κ. Εύαγγελος Γκούντας, όπου παρακολούθησε για 20 περίπου ημέρες τις εργασίες επιμορφωτικού συνεδρίου, σχετικού με την Κοινοτική Ανάπτυξη. Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε στην Εθνική Έστια Αγίων Αναργύρων του Εθνικού Ίδρυματος, όπου και φιλοξενήθηκε.

Στα πλαίσια του σεμιναρίου αυτό έγιναν ομιλίες και πάνω σε συναφή με την Κοινοτική Ανάπτυξη θέματα από στελέχη της κρατικής μηχανής, άλλους διαλεχτούς ομιλητές κι ακολούθησε διάλογος. Εκδρομές, παρακολούθησεις θεατρικών παραστάσεων, επισκέψεις μουσείων κ.ά. συμπλή-

ρωσαν το πρόγραμμα.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην πρωτεύουσα, ο κ. Πρόεδρος είχε έπαφες με συγχωριανούς κι άλλους συμπατριώτες και κατέβαλε προσπάθειες για την προώθηση λύσεων στα προβλήματα που τον απασχολούν.

Μετά την επιστροφή του, μαζί με τους συναδέλφους του Προέδρους Λοφίσκου κ. Μιχ. Ρούμπα, Άνθοχωρίου κ. Γ. Σινδριβέλη, Βουτζαρά κ. Άν. Μάντζιο και άλλους, προγραμμάτισε συνάντηση με τον κ. Νομάρχη για ανάπτυξη των σκέψεών του και μεθόδευση πραγματώσεως των επιδιώξεών του.

Η ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ίδρύθηκε στα Γιάννινα κι άρχισε να λειτουργεί απ' τον περασμένο μήνα «Οργανισμός Ύδρευσης και Αποχέτευσης». Μετά απ' αυτό, το μεγαλύτερο, ίσως, πρόβλημα που βασανίζει όλους, το αποχετευτικό έργο της πόλης μας, μπαίνει στον οριστικό δρόμο εκτελέσεώς του. Αυτό φάνηκε και από την τελευταία παρουσία στην πόλη μας εκπροσώπου της Διεθνούς Τράπεζας 'Επενδύσεων, μαζί με άνωτέρα στέλη της Υπουργείου Συντονισμού και της ΕΤΒΑ.

Ο εκπρόσωπος της Διεθνούς

Τράπεζας, αφού ενέπνευσε τους στόχους της, ενημερώθηκε για την όλη πορεία του αποχετευτικού και εκδήλωσε το ενδιαφέρον της Διεθνούς Τράπεζας για την χρηματοδότηση του έργου σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση περιλαμβάνει χρηματοδότηση για το 80-81 και η δεύτερη για το 81-84, ώστε έως τότε το έργο να ολοκληρωθεί. Για το σκοπό αυτό το υπόμνημα Συντονισμού διαθέτει 130 εκατ. δραχμές για την έναρξη του έργου.

Γ.Π.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

Μας πληροφορούν πως ένα ποσό χρημάτων δύο και παραπάνω εκατομμυρίων δραχμών διατίθεται για τον επαρχιακό δρόμο Τζαμαλή Άγά—Βουτζαρά.

Επικρατεί η σκέψη όμως να διατεθεί το ποσό αυτό για τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου αυτού από Βουτζαρά

προς Τζαμαλή Άγά κι όχι από Τζαμαλή Άγά προς Βουτζαρά...

Ο Πρόεδρος και οι σύμβουλοι της Κοινότητας Ψήνας αγωνίζονται να αρχίσει το έργο, από Τζαμαλή Άγά προς Βουτζαρά πράγμα που είναι και το σωστότερο.